

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] vil nu henlede Skolernes Opmærksomhed paa dette Forhold.

Inden jeg slutter, skal jeg endnu kun kort berøre den af det ærede Medlem Hr. Yde til mig rettede Henstilling om, at et Andragende fra Foreningen af honorarlønnede Tjenestemænd ved Statens Skibstilsyn om en Forbedring af Synsmændenes Stilling maa blive gjort til Genstand for en velvillig Behandling. Lønningsforholdene inden for Statens Skibstilsyn saavel for Inspektørerne som for Synsmændene maa vist erkendes at være saadanne, at det ikke kan undre, at de nuværende Inspektører og Synsmænd gennem længere Tid har været utilfredse og ikke synes, at det Vederlag, de faar for deres Arbejde, svarer til Arbejdets omfattende og krævende Karakter og det dermed forbundne Ansvar. Dette Forhold er ogsaa af afgørende Betydning for Opretholdelsen af en forsvarlig Standard med Hensyn til Tilgang af nye kvalificerede Kræfter til Skibstilsynet, og Handelsministeriet har derfor optaget Forhandling med Finansministeriet om Mulighederne for en saa hurtig Løsning som muligt af dette, ogsaa for Skibsfartens forsvarlige Betjening vigtige Spørgsmaal.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne om den foreliggende Sag.

Uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til den højtærede Justitsminister, for at han kan faa Lejlighed til at fremsætte et tidligere anmeldt Lovforslag.

Justitsministeren (Steincke): Jeg skal tillade mig for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 98 af 31. Marts 1931 om Statens Tjenestemænd (Justits- og Politivæsenet)*.

Lovforslaget drejer sig om en forholdsvis betydelig Udvidelse af Politiet. Jeg modtog i den Anledning i Gaar flere trøsterige og opmuntrende Udtalelser, der i hvert Fald i Hovedsagen gik ud paa, at de i Pressen netop i disse Dage omtalte to Spionaffærer skulde være Aarsag til eller i hvert Fald en glimrende Baggrund for dette Lovforslags Fremsættelse. Jeg vil derfor gerne bede om, at enhver Form for Sensation holdes ude fra Behandlingen af denne Sag, der har en ganske anden Baggrund, og som har været forberedt mange Maaneder, før nogen overhovedet kendte noget nærmere til de omtalte Spionsager.

Forholdet er nemlig følgende: Ved Normeringen af det tidligere kommunale Politi som Statstjenestemænd gennemførtes

ikke nogen Udvidelse af Antallet af de tidligere kommunale Polititjenestemænd, skønt man fra Politiets Side var klar over, at Antallet ikke vilde strække til efter de nye Rammer. Spørgsmaalet om en Udvidelse af Politistyrken rejste sig straks derefter, idet der fra en Række Politikredse Landet over blev fremsat Ønsker eller Krav om en Styrkeforøgelse, der allerede dengang androg 285 Mand til Ordenspolitiet og 44 Mand til Kriminalpolitiet. Jeg svarede Rigspolitichefen, at det kunde der ikke være Tale om. Rigspolitichefen gennemgik derfor alle disse Krav og endte med at indstille en saa forholdsvis beskedne Styrkeforøgelse som 59 Mand til Ordenspolitiet og 22 Mand til Kriminalpolitiet.

Med disse Tal gik jeg fortrøstningsfuldt til Finansministerium og Lønningsraad, der imidlertid fuldstændig modsatte sig enhver Udvidelse under Henvisning til, at man burde indhente nærmere Oplysninger og Erfaringer med Hensyn til Enhedspolitiets Virksomhed og Organisation i Praksis, før man gik til mere omfattende Udvidelser.

Der skete saa det, som i Virkeligheden er Hovedaarsagen til dette Lovforslags Fremsættelse, at efter Politilovens Ikrafttræden blev der ved Loven af 29. April 1938 om Beskyttelse af Civilbefolkningen mod Følgerne af Luftangreb paa lagt Politiet en lang Række Opgaver paa et helt nyt Omraade, som ingen havde tænkt paa, da vi forberedte Enhedspolitiet, saaledes med Hensyn til Forberedelse af Mørklægning og en Række politimæssige Foranstaltninger under eventuel Luftværnstillstand, herunder Tilsyns- og Bevogtnings-tjeneste og anden Beredskabstjeneste, Foranstaltninger, der alle krævede indøvet og politimæssigt uddannet Personale.

Det vilde alene betyde en saare stor Udvidelse af Politistyrken. Til Belysning heraf skal jeg henvise til, at der i den af Københavns Kommune udarbejdede Betænkning vedrørende Beskyttelse af Civilbefolkningen mod Følgerne af Luftangreb er regnet med en Udvidelse af det københavnske Politi med 615 Mand paa Storkøbenhavns Omraade, og selv om man ikke kan regne forholdsvis — slet ikke — for det øvrige Land, maatte man i hvert Fald paa denne Konto regne med en Udvidelse af Politiet paa ca. 1 000 Mand for hele Landet.

Det kunde jeg ikke stille Forslag om. Justitsministeriet afviste disse store Krav af to Grunde. Før det første fordi jeg